Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 273 760 van 8 juni 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat N. DIRICKX**
Italiëlei 213 / 15
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 13 maart 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 15 februari 2022 tot weigering van de afgifte van een visum type C.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 15 maart 2022 met refertenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 25 april 2022, waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 4 mei 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 6 februari 2022 bij de Belgische vertegenwoordiging in Teheran een aanvraag in voor een visum type C.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie trof op 15 februari 2022 een beslissing waarbij het visum type C wordt geweigerd. Verzoekster werd hiervan op niet nader te bepalen datum te Teheran in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"(…)
Ms/Mr M.(…) A.(…) F.(…)
■ *Embassy of Belgium in Téhéran ;*
□ *[Other competent authority] of ;*
□ *The authorities responsible for checks on persons at ;*
has/have
■ *examined your application (71363);*
□ *examined your visa, number: , issued: [date/month/year].*
■ *The visa has been refused* □ *The visa has been annulled* □ *The visa has been revoked*
This decision is based on the following reason(s):
1. □ *a false/counterfeit/forged travel document was presented*
2. □ *justification for the purpose and conditions of the intended stay was not provided*
3. ■ *you have not provided proof of sufficient means of subsistence, for the duration of the intended stay or for the return to the country of origin or residence, or for the transit to a third country into which you are certain to be admitted*
(…)
(') Revocation of a visa based on this reason is not subject to the right of appeal.
Additional remarks / Remarques complémentaires / Aanvullende opmerkingen :
BELGIAN MOTIVATION(S):
FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN DIENST VREEMDELINGENZAKEN Web : http://WWW.IBZ.FGOV.BE
PSN.-9360186
Commentaar:
Motivatie
Wettelijke referenties: Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code
** (3) U heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten*
De tenlasteneming is onontvankelijk: De garant beschikt niet over een onbeperkt verblijf in België.
Betrokkene legt voldoende financiële middelen voor maar de oorsprong hiervan is ongekend. Betrokkene toont niet aan de hand van een rekeninghistoriek aan dat zij beschikt over een voldoende en regelmatig inkomen uit een professionele activiteit. Bijgevolg toont betrokkene niet aan te beschikken over voldoende persoonlijke financiële middelen om de kosten verbonden aan de reis en het verblijf te kunnen waarborgen.
(…)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 32 van de Verordening 810/2009/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (hierna: de Visumcode), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Verzoekster formuleert haar grief als volgt:

"De bestreden beslissing vermeldt één (van de mogelijke) weigeringsgronden voorzien in artikel 32 van de Visumcode, met name dat:
"Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd
a) indien de aanvrager:
(iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voor genomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te ver krijgen;"
Bovendien stelt de bestreden beslissing:
"Betrokkene legt voldoende financiële middelen voor maar de oorsprong hiervan is ongekend. Betrokkene toont niet aan de hand van een rekeninghistoriek aan dat zij beschikt over een voldoende en regelmatig inkomen uit een professionele activiteit. Bijgevolg toont betrokkene niet aan te beschikken over voldoende

persoonlijke financiële middelen om de kosten verbonden aan de reis en het verblijf te kunnen waarborgen."
Verzoekster kan niet akkoord gaan met de beslissing.
Verzoekster kan niet anders dan vaststellen dat de motivatie van de weigeringsbeslissing stereotiep is en in strijd is met de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de motiveringsplicht.
De verwerende partij is bij het nemen van de bestreden beslissing niet zorgvuldig te werk gegaan en heeft geen rekening gehouden met de documenten die werden voorgelegd ter ondersteuning van de visumaanvraag.
Omdat geen rekening werd gehouden met alle elementen die pertinent zijn voor de beoordeling van deze visumaanvraag, is de beslissing dan ook onvoldoende gemotiveerd.
Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt niet dat rekening werd gehouden met de overgemaakte documenten en/of waarom ze niet aantonen dat verzoekster over voldoende middelen van bestaan beschikt.
Zo heeft verzoekster bij haar visumaanvraag ondermeer volgende stukken neergelegd waaruit blijkt dat zij wel degelijk over voldoende middelen van bestaan beschikt, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land.
Verzoekster legde volgende stukken voor:
-Drie bankuittreksels:
Parsian Bank: 6889 EUR
Pasargad Bank: 5184 EUR
Ayande Bank: 2159 EUR
Uit het uittreksel van de Parsian Bank blijkt een maandelijks bedrag voor consultaties, in het geel gemarkeerd (eigen markering). Dit is een vast bedrag dat maandelijks terugkeert.
De bankuittreksels die zij voorlegt komen samen tot een bedrag van ca 14000 EUR, wat ruim zou moeten volstaan voor een bezoek aan haar studerende dochter. Bovendien zou ze verblijven bij haar dochter en was haar terugvlucht reeds geboekt en betaald, stuk is nog in het bezit van de Ambassade.
Verzoekster is advocaat en dus zelfstandige en haar andere inkomsten zijn wisselend. Haar maandelijks inkomen is dus niet vast en hangt af van de zaken die ze binnenkrijgt en behandelt. Deze erelonen zijn gekleurd in roos (eigen markering).
-Toelating (jaarlijks) tot de orde van advocaten in Teheran
Het feit dat verzoekster toegelaten is tot de Balie betekent dat ze voldoet aan al haar verplichtingen die het beroep oplegt en dat ze ook haar fiscale verplichtingen nakomt. In Iran is er een jaarlijkse controle en wordt de toelating jaarlijks goedgekeurd, dit blijkt ook uit het voorgelegde document. Bij de verzoekster is dit alles in orde, wat haar solvabiliteit aantoont.
Verzoekster is eigenaar van een appartement, waarin ze woont. Zie akte in bijlage.
Tenslotte heeft verzoekster reeds meerdere Schengenvisa (7) bekomen en heeft ze nooit één weigering gehad. Haar inkomen is nooit eerder een issue geweest. De bestreden beslissing valt verzoekster dan ook bijzonder zwaar. Ze begrijpt dan ook niet waarom aan haar al zeven keer een Schengenvisum werd toegekend en deze keer niet.
Verzoekster heeft wel degelijk stukken bijgebracht waaruit blijkt dat zij een professionele activiteit heeft in Iran. De verwerende partij motiveert slechts dat de verzoekster "aan de hand van een rekeninghistoriek" niet aantoont dat zij over een voldoende en regelmatig inkomen uit een professionele activiteit beschikt.
Aangezien de verwerende partij enkel melding maakt van een rekeninghistoriek blijkt niet dat zij afdoende rekening heeft gehouden met alle voorgelegde stukken aangaande haar professionele activiteit. Verzoekster legt een rekeninghistoriek, twee bankstatements, een toelating tot de balie een ook een eigendomsakte voor, zoals hierboven besproken.
Het motief dat de verzoekende partij "niet aantoont te beschikken over voldoende persoonlijke financiële middelen om de kosten verbonden aan de reis en het verblijf te kunnen waarborgen" omdat zij niet heeft aangetoond dat zij over een voldoende en regelmatig inkomen uit een professionele activiteit beschikt is gelet in het licht van voorgaande, gebrekkig.
Verwerende partij dient alle voorgelegde dienstige stukken in de beoordeling mee te nemen, hetgeen in casu niet gebeurd is zodat niet blijkt dat het motief dienaangaande correct of kennelijk redelijk is.
De bestreden beslissing schendt het zorgvuldigheidsbeginsel.
Om deze redenen
Onder alle voorbehoud en zonder enige nadelige erkenning
Behage het de Voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen
Het verzoek tot nietigverklaring ontvankelijk en gegrond te verklaren, de bestreden beslissing te vernietigen en de verwerende partij te veroordelen tot de kosten van het geding."

Als bijlagen bij haar verzoekschrift voegt verzoekster bankuittreksels toe, een balietoelating, een eigendomsakte en oude paspoorten (Verzoekschrift, bijlagen 2-5).

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62, §2, van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht en leggen de administratieve overheid de verplichting op om in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op *"afdoende"* wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

2.4. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

2.5. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Het wettigheidstoezicht van de Raad is beperkt tot het onderzoek of de door de verwerende partij in aanmerking genomen samenhangende feitelijke omstandigheden correct zijn, deze omstandigheden correct werden beoordeeld en ze de genomen beslissing in redelijkheid kunnen verantwoorden (*cf.* RvS 18 februari 2021, nr. 249.747).

2.6. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk artikel 32 van de Visumcode als haar juridische grondslag, en meer specifiek artikel 32.1, a), iii), van de Visumcode. Deze bepaling schrijft het volgende voor:

"Weigering van een visum
1. Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:
a) indien de aanvrager:
(…)
iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen;
(…)"

2.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 6 februari 2022 een aanvraag indiende voor een visum type C met het oog op een verblijf van 1 maand in België om haar dochter te bezoeken die in Gent verblijft. Verzoekster legde haar Iraans paspoort, een vaccinatiekaart, een ziekteverzekering, haar geboorteakte en de geboorteakte van haar dochter voor en een hele reeks documenten van Iraanse banken (*Parsian Bank, Pasargad Bank, Ayandeh* Bank). Daarnaast legde verzoekster een eigendomsbewijs voor, een document van de sociale zekerheid uit Iran, een kopie van een Iraans identiteitsboekje en een toelating tot de balie in Iran. Verzoekster legde tevens een gezinssamenstelling en een verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 3*bis*) voor, ingevuld door haar thans 30-jarige dochter, die in België over een A-kaart (tijdelijk verblijf) beschikt.

2.8. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster niet heeft aangetoond *"te beschikken over voldoende persoonlijke financiële middelen om de kosten verbonden aan de reis en het verblijf te kunnen waarborgen"* omdat, enerzijds de verbintenis tot tenlasteneming, die door haar dochter werd aangegaan, onontvankelijk werd bevonden aangezien deze laatste slechts voor beperkte duur was gemachtigd tot een verblijf in België en, anderzijds omdat de door verzoekster neergelegde bankdocumenten geen informatie bevatten over de oorsprong van deze financiële middelen en niet aantonen *"dat zij beschikt over een voldoende en regelmatig inkomen uit een professionele activiteit"*.

2.9. In haar enig middel brengt verzoekster niets in tegen de vaststelling dat de verbintenis tot tenlasteneming niet-ontvankelijk is. Bijgevolg diende verzoekster zelf het bewijs te leveren dat zij over voldoende middelen van bestaan beschikt voor de duur van haar voorgenomen verblijf en voor de terugreis, zoals vereist door het door haar geschonden geachte artikel 32 van de Visumcode.

2.10. Het administratief dossier bevat betreffende de bestaansmiddelen van verzoekster 7 *'statements'* van de *Parsian Bank* over de periode van 31 juli 2021 tot 29 januari 2022, een *'Certificate of deposit'* van de *Parsian Bank* van 30 januari 2022, een *'Account Balance Certificate'* van de *Pasargad Bank* van 30 januari 2022 en een *'Account Balance Certificate'* van de *Ayandeh Bank* van 1 februari 2022. Uit deze documenten blijkt dat de rekening bij *Parsian Bank* meermaals wordt gecrediteerd en gedebiteerd en dat er batige *saldi* zijn bij de *Pasargad Bank* en de *Ayandeh Bank*, uitgedrukt in Iraanse Rial. De documenten bevatten evenwel geen enkele informatie over de aard en/of de herkomst van deze geldsommen.

2.11. In de bestreden beslissing wordt nergens in twijfel getrokken dat verzoekster eigenaar zou zijn van het appartement dat zij in Teheran bewoont en evenmin dat zij reeds terug-tickets zou hebben geboekt en betaald. Het gegeven dat verzoekster in het verleden reeds meermaals een Schengenvisum zou hebben gekregen, houdt niet automatisch in dat de motieven van de thans bestreden beslissing niet deugdelijk zouden zijn.

Waar verzoekster aanvoert dat de motivering van de bestreden beslissing stereotiep is, kan zij niet worden gevolgd. Bovendien betekent het enkele feit dat de motivering stereotiep zou zijn, zoals verzoekster beweert, op zich nog niet dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd zou zijn (*cf.* RvS 1 maart 2002, nr. 104.176). De beslissing vermeldt duidelijk de juridische en de feitelijke grondslag waarop zij gebaseerd is, waardoor verzoekster in staat wordt gesteld de motieven ervan te begrijpen.

De Raad stelt vast dat verzoekster pas in haar middel uiteenzet dat zij in Iran ingeschreven is aan de balie en op zelfstandige basis als advocate actief is waardoor zij wisselende inkomsten heeft. Bepaalde maandelijks weerkerende bedragen, die zij in de bijlagen bij haar verzoekschrift op de bankafschriften in een gele kleur heeft aangeduid, zouden volgens haar verklaringen overeenstemmen met vergoedingen voor maandelijkse consultaties, terwijl andere bedragen, die in roze werden aangeduid, zouden overeenkomen met erelonen. Op basis van het geheel van de bankdocumenten berekent verzoekster dat zij over ongeveer 14.000 euro beschikt, hetgeen volgens haar volstaat voor een bezoek aan haar studerende dochter, bij wie ze trouwens zou verblijven gedurende haar bezoek. Verzoekster wijst er ook op dat zij toegelaten is tot de balie waaruit naar haar zeggen kan worden afgeleid dat zij haar fiscale verplichtingen nakomt.

Bij de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan de gemachtigde van de staatssecretaris niet verweten worden dat hij geen rekening zou hebben gehouden met bepaalde elementen die door verzoekster niet eerder kenbaar werden gemaakt. In dit opzicht geldt de zorgvuldigheidsplicht immers niet alleen voor de overheid, maar ook voor verzoekster (*cf*. RvS 28 april 2008, nr. 182.450). Verzoekster kan niet redelijkerwijs verwachten dat de gemachtigde van de staatssecretaris op eigen houtje sommige bedragen op de rekeninguittreksels in verband gaat brengen met één of andere professionele activiteit, die op zijn beurt dan weer uit andere stukken zou kunnen blijken. Het kwam in het kader van de zogeheten 'wederkerige' zorgvuldigheid in de eerste plaats aan verzoekster toe om de *a posteriori*-toelichting, die zij thans in haar middel verstrekt, reeds in het kader van haar visumaanvraag aan te leveren.

Aangezien elke indicatie ontbrak betreffende de herkomst en de aard van de geldsommen op de bankrekeningen, ging de gemachtigde van de staatssecretaris geenszins kennelijk onredelijk te werk door na onderzoek van de neergelegde stukken te oordelen dat de oorsprong van de financiële middelen van verzoekster niet gekend is en dat niet werd aangetoond dat zij een regelmatig inkomen geniet dat voortspruit uit een professionele activiteit, waardoor het visum type C in toepassing van artikel 32.1, a), iii), van de Visumcode rechtsgeldig kon worden geweigerd.

2.12. Er werd geen schending aangetoond van artikel 32 van de Visumcode. Verzoekster toont niet aan dat bepaalde elementen niet of onvoldoende zouden zijn onderzocht en evenmin dat de bestreden beslissing niet zou steunen op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen. Er werd geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel of een motiveringsgebrek aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. VERKIMPEN	F. TAMBORIJN